فرهنگ در ایران، مهم ترین مسئله اجتماعی است

وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی گفت: فرهنگ در کشور ما مسئله مادر و مهم ترین مسئله اجتماعی است. به گزارش ایبنا، سیدعباس صالحی افزود: فرهنگ برای کشور، مثل هواست و اگر جامعه ای در کم هوایی و بدهوایی زندگی کند، گرفتار اختلال تنفسی می شود. می توان گفت جامعه ای که درباره فرهنگ مشکل پیدا کند، مشکلات بیشتری پیش رو خواهد داشت.

گزارش

فرهنگ ایرانی با طرح «گرنت» جهانی می شود

Books From Iran
PROBABILMENTE MI SONO PERSA
L'AUTUNNO
COME UN UCCELLO VOLO
I felici ricordi di Manuel Sharif

معاون سرکنسولگری جمهوری اسلامی ایران در فرانکفورت تاکید کرد که حمایت از ترجمه و انتشار کتاب ایرانی، موجب می شود فرهنگ ایرانی در جهان گسترش بیشتری پیدا کند. به گزارش ایبنا، بهروز آقایی گفت: در فرانکفورت، ایرانیانی که در خارج از کشور زندگی می کنند، به کتاب های ایرانی علاقه مند هستند. همچنین، اروپایی ها به فرهنگ و ادب ایرانی توجه زیادی می کنند و تمایل دارند ادبیات معاصر ایران را مطالعه کنند. بنابراین، اجرای طرح حمایت از ترجمه و انتشار کتاب ایرانی، جای تشکر دارد و می تواند در معرفی فرهنگ ایرانی به جهانیان تاثیر به سزایی داشته باشد. وی با توجه به استقبال از غرفه ایران در نمایشگاه کتاب فرانکفورت گفت: بیشتر موسسه های تحقیقاتی و پژوهشی و مجموعه دانشگاه ها، به کتاب های ایرانی توجه می کنند. حتی فردی که در رشته علوم سیاسی مشغول به تحصیل است، به زبان فارسی علاقه دارد و کتاب هایی در زمینه زبان و ادبیات فارسی را مطالعه می کند.

■ انعقاد ۶ قرارداد و ۲۳ پیش قرارداد گرنت در نمایشگاه فرانکفورت

در همین حال، دبیر اجرایی طرح گرنت(حمایت از ترجمه کتاب های ایرانی به زبان های خارجی)، از انعقاد شش قرارداد و ۲۳ پیش قرارداد این طرح، در نمایشگاه کتاب فرانکفورت خبر داد و گفت: مترجمان و نویسندگان خارجی، ادبیات ایران را پرجاذبه می دانند. به گزارش ایرنا، ایوب دهقان کار افزود: امسال برای نخستین بار، در یک نمایشگاه بین المللی حضور یافتیم؛ حضوری موفق که به انعقاد شش قرارداد با کشورهای آلمان، فرانسه، نروژ، چین، اردن و مصر منجر شده است. وی طرح گرنت را که با هدف حمایت از ترجمه و انتشار کتاب های ایرانی برای عرضه در بازار جهانی و توسط معاونت فرهنگی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی ایجاد شده است، فرصتی مغتنم برای معرفی ادبیات غنی ایرانی – اسلامی دانست و اضافه کرد: مراجعه ناشران، نویسندگان و مترجمان در این دو روز به غرفه جمهوری اسلامی برای عقد قرارداد، نشان از علاقه آن ها به تحقیق و پژوهش درباره آثار ایرانی دارد. وی یکی از دلایل استقبال از ترجمه آثار ایرانی را مبلغ و نحوه پرداخت این حمایت از سوی وزارت ارشاد دانست و گفت: مبلغ حمایتی با نظر گروه کارشناسی، اعلام دبیر و تایید شورای سیاست گذاری و با توجه به عواملی چون تعداد صفحات، نوع اثر و کیفیت ترجمه، در هر کشور متفاوت است. دبیر اجرایی طرح گرنت گفت: برای هر عنوان کتاب در حوزه غیر کودک تا سقف سه هزار دلار و برای هر عنوان کتاب در حوزه کودک تا سقف هزار دلار قابل پرداخت است.

مؤلفه‌های «جنگ نرم» در سیره مبارزاتی امام سجاد(ع)

گروه اندیشه
info@khorasannews.com

دوران امامت امام سجاد(ع)، دورانی پراختناق بود؛ آن گونه که مجالی برای بیان حقیقت و تشریح آموزه های ناب اسلامی از سوی آن حضرت، وجود نداشت. افزون بر این، جنگ بر سر قدرت و نفوذ زبیریان در حجاز و تقابل آن ها با بنی امیه، امید به قیام مؤثر علیه حاکمان جبار وقت را از بین برده بود و امام سجاد(ع)، باید در چنین شرایطی، ضمن حفظ جان شیعیان و عبور دادن آن ها از این پیچ خطرناک تاریخی، زمینه را برای گسترش مفاهیم ناب اسلامی، آماده می کرد. راهبرد امام(ع) برای گذر از چنین دوره‌ای، دوری گزیدن از هیاهوی طالبان قدرت و پرداختن به موعظه و ارشاد امت بود. به دیگر سخن، امام سجاد(ع) برای مقابله با امویان و دیگر قدرت طلبان، شیوه جنگ نرم را برگزید؛ شیوه‌ای که برکات فراوانی در پی داشت و این برکات، در دوران امامت امام باقر(ع) و امام صادق(ع) بیش از پیش آشکار شد. آن چه در پی می آید، فرازهایی از کتاب ارزشمند «سیره پیشوایان»، اثر استاد «مهدی پیشوائی» است که در آن، مؤلف پس از تشریح شرایط حاکم بر دوران امامت امام چهارم(ع) و برخی وقایع روی داده در این دوره، به تشریح راهبرد هوشمندانه آن امام همام، برای حفظ ارزش ها و آموزه های ناب اسلامی پرداخته است.

■ جامعه زیر سایه اختناق

با رعب و اختناق شدیدی که در جامعه حکمفرما شده و با کنترل و تسلط شدیدی که حکومت جبار اموی برقرار کرده بود، هرگونه جنبش و حرکت مسلحانه، پیشاپیش محکوم به شکست بود و کوچک ترین حرکت از دید جاسوسان دستگاه اموی پنهان نمی ماند؛ آن ها حتی از جزئی ترین وقایعی که در بیت امام سجاد(ع) می گذشت هم، به وسیله جاسوسان شان، اطلاع پیدا می کردند. طبیعی است که در چنین شرایط پرخفقانی که حتی شهادت امام(ع) هم نمی تواند تغییری در جامعه ایجاد کند، نمی توان دست به قیام زد. آن حضرت در این شرایط تلخ و دشوار، با صبر و استقامتی مثال زدنی به کار ترویج دین مشغول بود. امام سجاد(ع) در دعای خود به پیشگاه خداوند عرض می کرد: «پروردگارا! چه بسا دشمنی که شمشیر عداوتش را بر ضد من آخته، دم تیغش را برای ضربه زدن به من و سر نیزه اش را به قصد جان من تیز کرده، زهرهای جانکاهش را برای کام من در جام ریخته و مرا آماج تیرهای خویش قرار داده و چشم مراقبتش برای کنترل من نخفته و مصمم است که به من گزند برساند و تلخابه مرارت خود را به من بنوشاند. خدایا! ناتوانیم را از تحمل گرفتاری ها و رنج های گران، عجزم را از شکست دادن آن که آهنگ جنگ با مرا کرده است، تنهاییم را در برابر فزونی کسانی که با من دشمنی می کنند و برای گرفتار کردنم در کمین نشسته‌اند، در نظر گرفتی و به یاریم آمدی و به من نیرو بخشیدی.»

■ دوراهی دشوار

امام چهارم(ع) پس از واقعه عاشورا، بر سر یک دوراهی دشوار قرار گرفته بود: یا می بایست با ایجاد هیجان و احساسات در میان جمع معتقدان و علاقه مندان خود، به یک حرکت تند و عمل متهورانه دست بزند، پرچم مخالفت و مبارزه برافرازد و حادثه ای شورانگیز بیافریند که این مسئله، با توجه به آماده نبودن شرایط لازم برای پایداری و اقدام عمیق، چون شعله‌ای فرو می خوابید و میدان را برای تاخت و تازهای بنی امیه باز یا احساسات سطحی را به‌وسیله تدبیری پخته و سنجیده مهار و تهدیدها را به فرصت تبدیل می کرد. آن حضرت شیوه دوم را برای مبارزه برگزید. نخست مقدمات لازم را برای کار بزرگ خود فراهم کرد: راهنمایی و هدایت افراد صالح برای کار اصلی، یعنی تجدید حیات اسلام و بازآفرینی جامعه و نظام اسلامی. امام سجاد(ع) ابتدا با در پیش گرفتن شیوه‌ای مدبرانه، جان خود و تعداد معدودی از یاران وفادار و قابل اتکایش را حفظ کرد و در کنار آن، به تربیت کادری ورزیده برای گسترش اندیشه ناب اسلامی و مبتنی بر آموزه های اهل بیت(ع) پرداخت. این اقدام، البته باید از چشم جاسوسان دستگاه بنی‌امیه دور می‌ماند و حساسیت آن ها را برنمی انگیخت. در همین زمینه، امام سجاد(ع) از ورود به جریان ها و قیام‌هایی که علیه امویان، در اواخر عمر یزید و پس از آن رخ می‌داد، خودداری می کرد. نمونه بارز این قیام‌ها، قیام مردم مدینه، معروف به واقعه «حره» بود.

یا لثارات الحسین
علی بن الحسین
امام السجاد علیه السلام

■ واقعه حره و قتل عام مردم مدینه

قیام مردم مدینه در سال ۶۳ (یا ۶۲) هـ. ق رخ داد و همان طور که اشاره کردیم، به فاجعه «حره» مشهور شد. این قیام ریشه در خشم و نفرت عمیق مردم از امویان، پس از به شهادت رساندن امام حسین(ع) داشت. در شهر مدینه که محل زندگی خاندان پیامبر(ع) و جمع زیادی از اصحاب و تابعین بود، این نفرت بیش از جاهای دیگر خودنمایی می کرد. حاکم مدینه، عثمان بن محمد بن ابی سفیان که در ناپختگی، جوانی و غرور، چیزی از یزید کم نداشت، با اشاره وی، گروهی از بزرگان شهر را به نمایندگی از طرف مردم مدینه به دمشق فرستاد تا از نزدیک، خلیفه جوان را ببینند و از مراحم وی برخوردار شوند و در بازگشت به مدینه مردم را به اطاعت از حکومت وی تشویق کنند. به دنبال این طرح، عثمان هیئتی مرکب از «منذر بن زبیر بن عوام»، «عبیدا... بن ابی عمرو مخزومی»، «عبدا... بن حنظله غسیل الملائکه» و چند تن دیگر از شخصیت‌های بزرگ مدینه را، برای دیدار با یزید، به دمشق فرستاد. از آن جا که یزید، نه از تربیت اسلامی برخوردار بود، نه مشاورانی داشت که به او توصیه کنند که حداقل در حضور آن هیئت رفتار سنجیده ای داشته باشد و نه تدبیر پدر را داشت که بداند کسی که به نام اسلام بر مسلمانان حکومت می کند، حداقل باید ظواهر اسلامی را حفظ کند، نزد آنان نیز از شراب خواری، سگ بازی، تشکیل بزم ها و مجالس ساز و آواز و فسق و فجور، فروگذار نکرد اما پذیرایی با شکوهی از آنان در کاخ خود به عمل آورد، به آنان احترام بسیار گذاشت و به هر کدام، هدایا و خلعت های هنگفتی حدود ۵۰ تا ۱۰۰ هزار دینار بخشید. او فکر می کرد که آنان با دریافت این پول ها و با آن پذیرایی جانانه در کاخ سبز دمشق، در بازگشت به مدینه، از او تمجید و تحسین خواهند کرد اما این دیدار نه تنها به نفع او تمام نشد، بلکه کاملاً نتیجه معکوس داشت. نمایندگان، به جز منذر بن زبیر که به بصره رفت، به مدینه بازگشتند و در اجتماع مردم این شهر، اعلام کردند که «ما از نزد شخصی برگشته‌ایم که دین ندارد، شراب می خورد، تار و طنبور می‌نوازد، سگ‌بازی می کند، خنیاگران و زنان خوش‌آواز در مجلس او دلربایی می کنند و با مشتی دزد و خراب کار به شب‌نشینی می‌پردازد. اینک شما را شاهد می گیریم که او را از خلافت برکنار کردیم.» پسر حنظله گفت: «من از نزد شخصی برگشته‌ام که اگر هیچ کس با من یاری و همکاری نکند، با همین چند پسرم به جنگ او خواهم رفت، او به من عطیه داد، مرا احترام کرد، ولی من عطیه او را نپذیرفتم؛ مگر برای این که در جنگ با وی از آن استفاده کنم.» در پی این جریان، مردم مدینه با عبدا... پسر حنظله بیعت و حاکم مدینه و همه بنی امیه را از شهر بیرون کردند. وقتی خبر این اقدام به یزید رسید، «مسلم بن عقبه» را که مردی سالخورده و از سرسپردگان دربار بنی امیه بود، با لشکری انبوه برای سرکوبی نهضت، به مدینه اعزام کرد و به وی گفت: به آنان سه روز مهلت بده، اگر تسلیم نشدند، با آنان بجنگ و وقتی پیروز شدی سه روز هر چه دارند از اموال و چهارپایان و سلاح و طعام، همه را غارت کن و در اختیار سربازان بگذار. سپاه شام، به مدینه حمله کرد و جنگ خونینی بین دو گروه در گرفت و سرانجام، اهل مدینه شکست خوردند و سران نهضت کشته شدند. مسلم به مدت سه روز دستور قتل عام و غارت شهر را صادر کرد. سربازان شام جنایاتی مرتکب شدند که قلم از بیان آن ها شرم دارد. مسلم را به دلیل این جنایات به «مسرف» ملقب کردند. پس از پایان قتل و غارت، مسلم از مردم به عنوان بردگی برای یزید بیعت گرفت!

■ چرا امام سجاد(ع) با قیام مدینه همراهی نکرد؟

علل خودداری امام(ع) از شرکت در قیام مدینه را می توان به این صورت خلاصه کرد: ۱- با ارزیابی اوضاع و ملاحظه اختناق شدیدی که پس از شهادت امام حسین(ع) به وجود آمده بود، امام شکست نهضت مدینه را پیش بینی می کرد و می دید که اگر در آن شرکت کند، نه تنها پیروز نمی شود، بلکه خود و پیروانش نیز کشته می شوند و باقی مانده شیعیان معتقد نیز، از بین خواهند رفت، بدون آن که نتیجه ای حاصل شود. ۲- باتوجه به سوابق عبدا... بن زبیر و نفوذی که او در میان صفوف قیام مردم مدینه پیدا کرده بود، این نهضت نمی توانست یک نهضت اصیل شیعی باشد و امام(ع)، نمی خواست امثال عبدا... بن زبیر قدرت طلب، او را پل پیروزی خود قرار دهند. ۳- چنان که اشاره شد، مردم مدینه، عبدا... بن حنظله را به رهبری خود برگزیده و هیچ گونه نظرخواهی از امام نکرده بودند. گرچه رهبران قیام، افرادی صالح و پاک بودند و انتقادها و اعتراض های آنان به حکومت یزید، کاملاً به جا و درست به نظر می رسید، اما پیدا بود که این حرکت، یک حرکت خالص شیعی نیست و در صورت پیروزی، معلوم نیست به نفع شیعیان تمام شود. گویا با توجه به این گونه ملاحظات بود که امام از ابتدا، در قیام شرکت نکرد.

■ ترحم امام(ع) به دشمن

در ابتدای قیام، وقتی مردم مدینه، بنی امیه را از شهر بیرون کردند، مروان بن حکم که از دشمنان سرسخت اهل بیت(ع) محسوب می شد، از سر ناچاری، از امام خواهش کرد که همسر و خانواده او در حرم امام باشند. امام(ع) نیز، بدون در نظر گرفتن سوابق مروان، خواهش او را با بزرگواری پذیرفت و به خانواده اش پناه داد. از این رو، طی سه روز که مدینه دستخوش قتل و غارت بود، خانه امام سجاد مأمن خوبی برای پناهندگان محسوب می‌شد و افزون بر خانواده مروان، ده‌ها نفر به خانه ایشان پناه آورده بودند.

■ ابعاد مبارزات امام سجاد(ع) با مظالم و مفاسد عصر

امام چهارم(ع) با انتخاب راه دوم، یک سلسله برنامه های ارشادی و فرهنگی و تربیتی و مبارزات غیرمستقیم را آغاز کرد و بدون آن که حساسیت حکومت را برانگیزد، فعالیت هایی انجام داد که مهم ترین آن ها زنده نگهداشتن یاد و خاطره واقعه عاشورا بود. از آن جا که شهادت امام حسین (ع) و یاران آن حضرت، در افکار عمومی، برای حکومت اموی بسیار گران تمام شده و مشروعیت آن را زیر سوال برده بود، برای آن که این فاجعه فراموش نشود، امام با گریه بر شهیدان و زنده نگهداشتن خاطره آنان، مبارزه‌ای منفی را آغاز کرد. تردیدی نیست که این گریه های پرسوز، ریشه عاطفی داشت، زیرا عظمت فاجعه و مصیبت کربلا به قدری بزرگ و دلخراش بود که هیچ یک از شهود عینی آن واقعه، تا زنده بودند، آن را فراموش نمی کردند، اما باید توجه داشت که چگونگی برخورد امام سجاد(ع) با این موضوع، اثر و نتیجه سیاسی در پی داشت، یادآوری مکرر فاجعه کربلا، نمی گذاشت ظلم و جنایت حکومت اموی فراموش شود. امام(ع) هر وقت می خواست آب بیاشامد، تا چشمش به آب می افتاد، اشک از چشمانش سرازیر می شد. وقتی علت این کار را می پرسیدند، می فرمود: چگونه گریه نکنم در حالی که (یزیدیان) آب را روی پدرم بستند (و او را تشنه به شهادت رساندند). امام می فرمود: هر وقت کشته شدن فرزندان فاطمه(س) را به یاد می آورم، بغض گلویم را می گیرد.

مشاوره حقوقی

خوانندگان محترم! در صفحه ۱۰ روزنامه خراسان، پاسخ گوی پرسش های حقوقی شما هستیم. شما می توانید پرسش های خود را در تمام زمینه های حقوقی، از طریق پیامک به شماره ۲۰۰۰۹۹۹ ارسال کنید. لطفاً در ابتدای متن پیامک حتما کلمه «حقوقی» را قید فرمایید.

پرسش: برای انجام انحصار وراثت، باید به کجا مراجعه کرد و اگر یکی از وراث برای انجام این کار حضور پیدا نکند و به کسی هم وکالت ندهد، تکلیف چیست؟

پاسخ: همکاری نکردن یک یا چند تن از وارثان، مانع صدور گواهی انحصار وراثت نمی‌شود. هریک از وارثان می‌تواند به شورای حل اختلاف محل «آخرین اقامتگاه متوفی» مراجعه و درخواست صدور گواهی انحصار وراثت کند. برای دریافت گواهی انحصار وراثت باید اسامی وارثان در فرم مخصوص درج شده، همراه دیگر مدارک از جمله گواهی فوت متوفی، تصویر شناسنامه و کارت ملی وارثان –در صورتی که موجود باشد– و استشهادیه شهود –که گواهی کنند ورثه متوفی منحصر به اسامی مندرج در فرم است– به شورا ارائه شود. برای استشهادیه ضروری است امضای شاهدان در یکی از دفاتر اسناد رسمی گواهی شده باشد. شورا پس از بررسی اسناد و مدارک، دستور چاپ یک نوبت آگهی در یکی از روزنامه های کشور را صادر می کند تا ظرف یک ماه اگر فردی اعتراض یا ادعایی درباره درخواست شما یا اموال متوفی داشته باشد، به شورا مراجعه کند. پس از این مدت، گواهی انحصار وراثت صادر می‌شود. در گواهی انحصار وراثت، اسامی وارثان، نسبت هریک با متوفی و سهم‌الارث هر کدام، یعنی نسبتی که از ماترک ارث می برد (مثلا یک چهارم یا دو سوم) قید می‌شود. با ارائه گواهی انحصار وراثت هر یک از ورثه می‌تواند از دادگاه عمومی حقوقی درخواست کند که اموال و دارایی باقی‌مانده از متوفی به نسبت تعیین شده در گواهی انحصار وراثت، بین وارثان تقسیم شود. برای اموالی که مستقیماً قابل تقسیم نیستند، مثل املاکی که به دلیل مغایرت با مقررات شهری قابل تقسیم به قطعات کوچک‌تر نیستند، دادگاه دستور فروش ملک از طریق مزایده را صادر می کند. از سوی دیگر، پس از صدور گواهی انحصار وراثت، هریک از ورثه می تواند با مراجعه به اداره ثبت اسناد و ارائه گواهی، درخواست کند که برای وی سند مالکیت مشاعی به نسبت قدرالسهم وی صادر شود. سپس به‌عنوان مالک مشاع از دادگاه درخواست کند که ملک را از طریق مزایده به فروش برساند و بهای آن را تقسیم کند. ماده یک قانون افراز و فروش املاک مشاع مصوب ۱۳۵۷ مقرر می کند: «افراز املاک مشاع که جریان ثبتی آن ها خاتمه یافته است، اعم از این که در دفتر املاک ثبت شده یا نشده باشد، در صورتی که مورد تقاضای یک یا چند شریک باشد، با واحد ثبتی محلی خواهد بود که ملک مذکور در حوزه آن واقع است.»

۹۶۱۵۲۲۹۴/ش

آگهی مزایده

این شرکت در نظر دارد خودروهای مازاد خود را از طریق مزایده کتبی به فروش برساند.
- پژو ۴۰۵ نقره ای مدل ۸۵
- پژو ۴۰۵ نوک مدادی مدل ۸۶
- پژو پارس نقره ای مدل ۸۶
- پژو پارس نوک مدادی مدل ۸۹

متقاضیان می توانند جهت بازدید و دریافت شرایط شرکت در مزایده تا تاریخ ۱۳۹۶/۸/۸ به آدرس نیشابور - شهرک صنعتی خیام - ابتدای فاز ۲ و یا با شماره تلفن ۰۹۱۵۲۰۸۶۴۵۰ تماس حاصل فرمایند.

شرکت کارخانجات پنبه و دانه های روغنی خراسان